

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Priznavanje In Izvrševanje Sodnih Odločb](#) > [Izvrševanje Sodnih Odločb](#) > Croatia

Izvrševanje sodnih odločb

 Hrvaška

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Na Hrvaškem izvršilni postopek urejajo določbe zakona o izvršbi (*Ovršni zakon - OZ; Narodne Novine (NN; Uradni list Republike Hrvaške)* št. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 in 6/24). Navedeni zakon določa postopek, po katerem sodišča in notarji izvršujejo terjatve na podlagi izvršilnih naslovov in javnih listin (izvršilni postopek), razen če je z ločenim aktom določeno drugače.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Izvršilni postopek na podlagi izvršilnih naslovov vodijo sodišča, notarji pa ga vodijo na podlagi javnih listin.

Izraza izvršilni naslov in javna listina sta opredeljena v členu 23 oziroma 31 OZ.

Druge stranke v izvršilnem postopku so finančna agencija (*Financijska agencija*), tj. pravni subjekt, ki vodi izvršbo v skladu z OZ in zakonom, ki ureja izvršbo na denarnih sredstvih, delodajalci, hrvaški zavod za pokojninsko zavarovanje (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) in drugi organi, določeni z zakonom.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

Sodišča vodijo izvršilni postopek na podlagi izvršilnih naslovov, ki vključujejo:

1. izvršljive sodne odločbe in izvršljive sodne poravnave;
2. izvršljive poravnave iz člena 186.a zakona o civilnem postopku (*Zakon o parničnom postopku*);
3. izvršljive odločbe arbitražnega sodišča;
4. izvršljive odločbe, izdane v upravnem postopku, in poravnave, dosežene v upravnem postopku, kadar zadevajo denarne terjatve, razen če zakon določa drugače;
5. izvršljive odločbe in izvršilne naslove, ki jih izdajo notarji;
6. poravnave, dosežene pred častnimi sodišči hrvaških zbornic, in poravnave, dosežene v postopku mediacije, v skladu s pravom, ki se uporablja;
7. druge listine, ki so izvršilni naslovi v skladu z zakonom.

Izvršilni naslov se lahko uporabi, če določa upnika, dolžnika ter terjatev glede na njen predmet, vrsto, obseg in rok za poravnavo.

Če je izvršilni naslov odločba, s katero se zahteva plačilo dolga ali izvedba dejanja, mora biti v njej določen rok za prostovoljno izpolnitev, če pa v odločbi tak rok ni določen, ga določi sodišče, ki je izdalo sklep o izvršbi.

3.1 Postopek

Izvršilni postopek na podlagi izvršilnega naslova se začne tako, da upnik pri sodišču vloži predlog za izvršbo. To lahko stori osebno kot stranka v postopku ali po pooblaščenču. Izvršilni postopek se lahko začne tudi po uradni dolžnosti, če je to določeno z zakonom.

Za izvršbe so stvarno pristojna občinska sodišča (*općinski sud*), razen če je z zakonom določeno drugače. Izvršba se opravi v obsegu, določenem v sklepu o izvršbi.

V sklepu o izvršbi morajo biti navedeni izvršilni naslov/javna listina, ki je podlaga za izvršbo, upnik in dolžnik, terjatev, ki jo je treba izterjati, sredstva in predmet izvršbe ter druge informacije, pomembne za izvršbo.

3.2 Glavni pogoji

Predlog za izvršbo mora vsebovati zahtevek za izvršbo, v katerem so navedeni izvršilni naslov/javna listina, ki je podlaga za izvršbo, upnik in dolžnik ter njuni enotni matični številki (*osebni identifikacijski broj*), terjatev, ki jo je treba poravnati, sredstva, s katerimi se izvršba opravi, in po potrebi predmet izvršbe. Vsebovati mora še druge zakonsko predpisane informacije, ki so potrebne za izvršbo.

Predlog za izvršbo na podlagi javne listine mora vsebovati:

1. zahtevo, naj sodišče dolžniku odredi, da mora terjatev in morebitne povezane stroške poravnati v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi (v meničnih in čekovnih sporih mora to storiti v treh dneh), in
2. zahtevek za izvršbo.

Tako je osnovni pogoj za odreditev izvršbe izvršilni naslov ali javna listina.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

Predmet izvršbe so premoženje in pravice, ki so lahko po zakonu predmet izvršbe za poravnavo terjatve. Izvršba na dolžnikovih predmetih, ki so sestavni del njegovega premoženja, se odredi zato, da lahko upnik poravna svojo terjatev.

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Predmet izvršbe je lahko dolžnikovo premoženje (denar, nepremičnine, premičnine, vrednostni papirji, lastništva deležev) ali nepremoženjska pravica upnika (predaja ali dobava premičnine, izpraznitev ali predaja nepremičnine, vrnitev na delo itd.). Upnik lahko med izvršilnim postopkom po lastni volji izbere predmet izvršbe.

Predmet izvršbe ne morejo biti stvari, s katerimi se ne trguje (*res extra commercium*), niti kateri koli drug predmet, ki je kot tak opredeljen z zakonom. Prav tako predmet izvršbe ne morejo biti terjatve v zvezi z zaostalimi plačili davkov ali neplačanimi pristojbinami.

Izvršbe tudi ni mogoče opraviti na objektih, orožju in opremi, namenjenih obrambi, ter opremi in objektih, namenjenih delovanju lokalnih in regionalnih samoupravnih enot in sodnih organov.

Ali je lahko določena stvar ali pravica predmet izvršbe, tj. ali za izvršbo v zvezi s to stvarjo ali pravico veljajo kakršne koli omejitve, je odvisno od okoliščin v času vložitve predloga za izvršbo, razen če je z OZ določeno drugače.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Glavna posledica izvršbe je omejitev dolžnikove pravice do razpolaganja z njegovim premoženjem.

Posledici izvršbe na nepremičnem in premičnem premoženju sta prodaja navedenega premoženja in plačilo dolgovanih zneskov upniku.

Če se izvršba opravi na dolžnikovih denarnih sredstvih, se ta sredstva zasežejo, na upnika pa se prenese dolgovani znesek.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Izvršilni ukrepi se izvajajo do konca izvršilnega postopka, ki se konča, ko je upnik v celoti poplačan ali ko umakne predlog za izvršbo.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Dolžnik ima pravico:

- pritožiti se zoper sodni sklep o izvršbi na podlagi izvršilnega naslova ali
- vložiti ugovor zoper notarski sklep na podlagi javne listine.

Pravočasna in dopustna pritožba zoper sodni sklep o izvršbi na podlagi izvršilnega naslova ne odloži izvedbe izvršbe.

Pravočasen in dopusten ugovor zoper notarski sklep na podlagi javne listine (ki se vložijo pri notarju, vendar o njem odloči sodišče) dejansko postane redni sodni postopek (*klasična parnica*), v katerem stranki (upnik, ki je zdaj tožnik, in dolžnik, ki je zdaj toženec) nosita dokazno breme, da bi dobili tožbo. Če so izpolnjeni pogoji, določeni v OZ, ima dolžnik pravico do odloga izvršbe.

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Sodišče odredi izvršbo s sredstvi in na stvareh, ki so navedeni v predlogu za izvršbo. Če so na voljo različna sredstva za izvršbo in različne stvari, na katerih se opravi izvršba, sodišče na predlog dolžnika izvršbo omeji le na sredstva ali stvari, ki so potrebni za poravnavo terjatve.

Eno od temeljnih načel izvršilnega postopka je, da mora sodišče, ki vodi postopek izvršbe in zavarovanja, spoštovati dolžnikovo dostojanstvo, tako da zagotovi, da je izvršba za dolžnika čim manj škodljiva.

Zaščita dolžnika se doseže tako, da se med izvršilnim postopkom izključijo ali omejijo sredstva in stvari za prisilno poravnavo upnikove terjatve ter da se dolžniku med izvršilnim postopkom in v zvezi z njim zagotovijo posebna procesna in materialna jamstva. Ta zaščita se kaže v uporabi načela zakonitosti pri določanju pogojev za dopustnost izvršbe, določanju predmeta in sredstev izvršbe ter v zvezi s postopkom, ki ga je treba izvesti za prisilno poravnavo upnikove terjatve.

Kar zadeva izvršbo na nepremičninah, so v členu 91 OZ določene vrste premoženja, ki ne morejo biti predmet izvršbe.

Kar zadeva izvršbo na premičninah, so v členu 135 OZ določene vrste premoženja, ki ne morejo biti predmet izvršbe.

Kar zadeva izvršbo na denarnih sredstvih, so v členu 173 OZ določeni najvišji zneski, v členu 172 pa naštetih vrste dohodkov, ki ne morejo biti predmet izvršbe.

V členu 212 OZ so določena posebna pravila, ki se uporabljajo za izvršbo na denarnih sredstvih, ki so izvzeta iz izvršbe ali za katera veljajo omejitve pri izvršbi. V členih 241 in 242 OZ so določena posebna pravila o izvzetjih in omejitvah izvršbe, ki veljajo za premoženje pravnih oseb.

V členu 75 OZ je določena zaščita dolžnikov, ki so fizične osebe, v primeru izvršbe na njihovih denarnih sredstvih. V členu 76 OZ je določena zaščita dejavnosti pravnih oseb.

Določbe OZ o omejitvah izvršbe ali izvzetju nekaterih stvari iz izvršbe dolžnika ščitijo v izvršilnem postopku.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

■ Zadnja posodobitev: 04/02/2025

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.